

LBRIS

We know
books

Silvia
GOTEANSCHII

**CELULE
STEM**

EDITING
PRUT

În loc de postfață

Ce surprinde și captează în acest volum al Silviei Goteanschii este ambiția holistică de a cuprinde tot, atât în ce privește semnificațiile și viziunile, cât și în ce privește procedurile poetice. Cu o foame mitologică, ea se hrănește din stilistica exuberantă, precum și din vocabularul de ultimă generație desfășurat nud. Este un eros pățimaș al experimentării și rememorării totale într-un iureș strunit ca un cal nărvaș pentru a născoci efecte de echitație poetică. Foarte multe dintre aceste cabrări îi reușesc poetei și rezultă o poezie spectaculoasă, cu nerv și imaginație, în pofida tentației de a poetiza și de a se lansa în discursivitate. Nu doar focurile de artificii, ci și focul de brichetă sunt trimise de mână în într-un Olimp în care dansează zei tumultuoși și lucizi.

Felix Nicolau

Cuprins

a doua șansă.....	3	musique.....	33
uneori mai iubim	4	justificare	34
mi-e dor de mine tot mai des... 5	5	exemplar unic	35
noapte bună	6	un fel de a te păstra.....	36
SOS	7	patruzeci	37
realitatea e mai mult	8	orbită aparentă	39
absurdități	9	spre un stat suveran.....	40
dezordinea	11	munca perfectă.....	42
imposibilul	12	o altă formă de viață.....	43
bliț secundar	13	moonlight sonata	44
dovadă pentru eșafod.....	14	mătrăguna leuștean.....	46
niciun bărbat – nicio problemă	15	iubesc mult.....	48
zilele bune.....	16	există undeva	49
Lui.....	17	întoarcere într-o veche nuanță.....	51
orizont	18	semnul crucii	52
Chopin stricat	19	memento mori	53
underground	21	cea mai tare invenție.....	55
help	22	din stânga	56
capcane color	23	cu sau fără pantofi.....	57
scările înapoi.....	24	mângâie-mă	58
vecinătăți	26	zăpadă pân'la glezne.....	59
singurenii.....	28	totaluri	62
viața.....	29	ostatică a lumilor de ieri.....	63
„lărgiți-vă și voi”	30	caleidoscop	64
zonă de confort	31	În loc de postfață.....	66
frontiera.....	32		

*Ediție apărută cu contribuția financiară
a Ministerului Culturii, în conformitate cu decizia
Comisiei de selecție pentru editarea cărții naționale*

a doua șansă

neîncrederea îmi ronțăia din răsărit
ca un șoarece din ușa de la casă
credeam că limita mea e sobrietatea și digestia
uneori panica și contrapunerea
cu lumea electrică din creierii mei
ascunși în cabluri și instrucțiuni
de utilizare a luminii și a altor șocuri

nu voiam prea multe –
să sparg niște nuci cu tocul pantofului
să-mi fiu mie utilă
(alteori să-mi fiu mie dragoste)

deși doar umbra mea era ceva sigur
iar în ultimul timp a prins și o crustă
galbenă
dureroasă
ca o rană chemătoare la tine din primăvara
lui Botticelli și dintr-o plăcută lentoare
în care m-am depersonalizat
fiindcă

în lumea noastră s-a exagerat mult

mi-am dat seama de asta
azi dimineață
când mi-am scos picioarele dintr-o valiză

s-au făcut autopsii anul acesta la noi în oraș
și s-au descoperit inimi foarte haiose
ciudate
inimi pizza
inimi ferrari
inimi manea

se zice că au fost cântărite atent
cu mare precizie
fără șmecherii ca la piață
și greutatea lor era absolut asemenea
una cu alta

și a început să ne doară pe toți odată
ceva pe stânga
chiar și copacii se clătinau de durere îngrozitoare
chiar și satana și-a pus o inimă cu motor
în zona aia
chiar și un preot și-o scotea
chiar și eu credeam că am una
de cea mai bună sorginte

și uite-așa am început uneori să iubim
chiar dacă pe drumul iubirii
cel mai ades
ne așteaptă un tir cu un șofer obosit la volan
care adoarme

mi-e dor de mine tot mai des

așa e când ești doar muzică
într-un oraș al surzilor
paznic lângă propriul trup
când lupii din pădure îți adulmecă
demența
și teama că devii animal

înțelegi că ești rece
și te bagi sub dușul fierbinte
din care curge un sânge
la care nu te aștepți

sângele acela
care te face oricum
fontă cenușie
instalație de iluminat moartea

așa e când îți plâng
și ciorapii
când ești obosit și nu mai ai putere
să-ți câștigi ridurile

așa e când ești doar om
dar porcii îți grohăie înăuntru

o noapte ca o rană mereu deschisă
cu fluturi – soldați lângă pat
cu tobe care îmi bat în cap
cu tine tăiat dintr-un măr
cu tine heliomarin dintr-un vis
cu soare și aer de mare

cu mine pastișă după alte femei
o noapte ca o carte închisă
o noapte în care măgaru' merge la schimb
pe niște ponei albaștri
o noapte lungă în care ochii mei aștri
trăiesc un poem de Brumaru

cu nori – câini Cesky Terrier
cu umbra ta ieșind de sub pat
cu mine
femeie de făcut noduri
cu lupi care veghează oile de munte
jucând solitaire
și hăul și felul în care îmi privesc dulce
călăul sărind peste poduri

noapte bună om naiv și mișel și bigot
zorii te vor prinde la aceeași tribună
căci

ești peste tot

SOS

suntem într-o cameră întunecoasă a capului
într-un tablou din viitor în care ne pierdem mințile
foamea și gura ta dezlănțuită
mă înconjoară ca un fort puternic
iar ochiul de aragaz
îți arde în inimă strălucește deasupra patului
ca un soare mecanizat

ținem lanțul de chei la compromisul celor două lumi
care se caută zgomotos în chiar irișii noștri lucioși
starea de sterilitate de afară sfidează creația
și toate monstruozițiile ei

asta e limita noastră
imposibilul
țesutul nervos care se-ntinde pe moarte
ca pielea mea absurdă peste pielea ta logică
invizibilul
concreșterea aia de lumină metodică
din unghiul căreia am putea exista într-o carte

suntem într-o cameră întunecoasă a capului
care iese din cușcă
când o pastilă efervescentă de clor
se luptă cu un singur microb prenatal –

FAȚA TA CARE DIN FAȚA MEA MUȘCĂ